

וישכב ויהיה פה...
עלית ויכפר עליה...
הפוך מציה שכבת זרע...
כמיא וכל פה...
עיר וקטן...
דוקי עליה שכבת זרע...
ויצטבע פמיא ויהי מסאב...
המשא...
ישכב גבר יתה שכבת זרע...
ויסחזו פמיא ויהיו מסאבין...
עיר ומשא...
אחי תהי ריבא עם יהי דוכה...
כפסרה שכבת זרע...
מי יתקח כל דיקרב פה...
מסאב עיר ומשא...
השכב עליהו כריחקה יהי...
מסאב וכל דיקרב פה...
מסאב וכל דיקרב פה...
יהי מסע יעבע לכושי וכל פה...
יהי מסע עיר ומשא...
מסאב דיקרב עליהו יעפע לכושי...
ויסחי כמיא ויהי מסע עיר ומשא...
ואם על משכבא הוא או על...
פמיא דיקרב תבמה עליהו...
כמיא פה יהי מסע עיר ומשא...
ואם משכב ישכב גבר יתה...
ויהי מסע שכבת זרע...
וכל משכבא דיקרב...
עליהו יהי מסע...
ואתלא אחי יתה וכל דוכה...
יהי מסע לא עיר ומשא...
יהי מסע לא עיר ומשא...
דיחקה פה יהי דוכה...
פמיא דיקרב יהי מסע...
היא כל משכבא דיקרב עליהו...
יהי מסע פה...
יהי מסע פה...
מסאב יהי כמיא דיקרב ריחקה

אתם בכהו אחד חטאת והאחד עלה וכפר
עליו הכהו לפני יהוה ביוזבו
ואיש כי תצא בניצני שכבת זרע ורחץ במים
אתכל בשרו וטמא ער הערב וכל פה
עור אשר יהיה עליו שכבת זרע וכפס בדיקרב
וטמא ער הערב ^{בסרמ בריגס} ואשה אשר
ישכב איש אתה שכבת זרע ורחץ במים
וטמא ער הערב ^ב ואשה
כי תהיה זוכה רס יהיה זוכה מכשרה שכבת
ימים תהיה בערתה כל הנגע פה וטמא ער
הערב וכל אשר תשכב עליו פמיא וטמא
וכל אשר תשכב עליו וטמא וכל הנגע
כמישכב יכנס בגדיו ורחץ במים וטמא
ער הערב וכל הנגע כללי אשר תשכב
עליו וכנס בגדיו ורחץ במים וטמא ער
הערב ואם על הנשכב הוא או על הכלי
אשר הוא יושבת עליו כמישכב וטמא
ער הערב ואם שכב ישכב איש אתה
ותהי ציתה עליו וטמא שכבת זרע וכל
המשכב אשר ישכב עליו וטמא
ואשה כי יזכר זוכה ריבא וימים רבים
כל אמת נרתה או מי תורב על ציתה וכל
זוכה טמא פה כי יזכר ציתה תהיה טמא הוא
כל המשכב אשר תשכב עליו כל ימי זוכה
כמישכב ציתה יהיה פה וכל הכלי אשר תשכב

וירחצו כמים ציתה מלך הוא
שכבת זרע ושה בבואה ואין
הטעם ושום נגע כפס
זרע שהרי נגע בית הקדש
הוא: סתיה זכר יקר
ואחד מכל אימיה יל וה
בלטה את מקור דוניהו יין
טמא אלא דם הכא ון המקור
דם יהיה זוכה כשורה יין
דיבה קרוי זוכה לטמא
אם ק אדום: בעדה מן
והכל יתקון טמארה
והנעם אדם: תהיה
בעדה: יתפלו או חזקה
אלא ריבא ראשונה וזאם
על המשכב הוא הטמא
זוכה השכב על מטמא זוכה
על מטמא יתפלו ונעם
אין הוא כרת טמארה
האמורה במקור העליון
שטען כרובס כדים
על הכלי לרבות את המסבו
כנענען אינו מדבר אלא
על המדבר שטמא פה מעל
הכלי כנענען מן טמא וזין
ענין פס כרובס כדים
שהמרכב אין נגע מטמא
אדם לטמא כדים יוכל אם
מטמא מטמא אדם וטמא
כדים: וזהו נדחה עין
יכל עליה לרביה שאם פה
עליה כחוששה לרבה לא
יטמא אלא שלשה ימים
כמותה תל טמא שכבת
ימים וזהו וזהו נדחה
עליו וזהו טמא אדם
וכלי הרש יין וטמא
אדם וכלי הרש: ימים

ימים רבים שלשה ימים: כל שנתה
זכר שיעון שכבת זרע: יין
כי טוב את שלשה ימים הלל: על
נדחה מוטמא נדחה יום אחד:
זו היא זכה ומשפט החזון כפ
כפשה זו עונג ולא כדרכ

מדת הנדה שזו טענה ספירת
טענה נקיים וקרב והעדר
אזנה טענה ספירת נקיים
אלא שבע ימים וזהו בסנה
בן רוחה בן שאנה חאה ודר
ודרשו רמזטן פה וזהו
עשר יום בן סוף נדה ופולת

נדחה של שלשה רעפון שמתאזה
כאחד עשר יום הלל נדחה זכר:
וזהו יין טמא וכל פה שישוד
וק טורו אחור: וכן טמא אחור: א
ולא יזמן כמאמאדם ונעם הר
הכרת של טמא מקדש קרוי
איתס: זוכה נדחה הזכר על ריבא

אחד וזהו היין ופולת יאשר
כענין וזין נג: היין ככל
קיי טמא עומדת ערב: והזכ
זכרון: ככל שני יאשר
ובכל שלש ריחות שנתקן
אפשרות לרביה:
חסלת מינירע